

ပုံစံလှပန်းစေ

မင်းကြောင့်သာ

လုံခြုံစေ့စပ်သစ်

ဝန်းချို၊ သိန်းရွှေ၊ ကြည်

အခန်း (၁)

"ဆောရီးပဲ ညီမလေးနှင်းမှုရေ ... ကိုကျော် ထမင်းစားမပြန်ဖြစ်ဘူး ကွာ"

"တော်သေးတာပေါ့ ကိုကျော်ရယ် ... ဒီအချိန်မှ ပြောဖော်ရလို့ "

နေ့လယ်နှစ်ချက်တီးမှ အပြင်မှ ပြန်ရောက် လာပြီး ပျာယီးပျာယာနှင့် တောင်းပန်သော အစ်ကိုဖြစ်သူကို ငွေနှင်းမှုက ရန်ထောင်လိုက်သည် ။

"ညီမလေး ထမင်းစားပြီးပြီ မဟုတ်လား"

"စားပြီးပြီပေါ့ ... ဒီအချိန်ထိ ဘယ်သူက စောင့်နိုင်မှာ လဲ"

အလွန်ချစ်စရာကောင်းသော နှုတ်ခမ်းစုစုလေးနှင့် ချစ်ညီမကို ကြည့်ပြီး ကျော်ဗလက ရယ်ကျဲကျဲ လုပ်နေသည် ။

"စားပြီးနေတာများ စိတ်ကောက်ရသေးလား နှင်းမှုရယ်"

"ကောက်တာပေါ့ ... စောင့်ရင်းနဲ့ တစ်နာရီထိုးမှ စားလိုက်ရတာကိုး"

"ကဲပါကွာ ထပ်ဆင့်တောင်းပန်ပါတယ်"

ငွေနှင်းမှုရဲ့ ဆံပင်တွေကို ဆွဲဖွပြီး ကျော်ဗလက နောက်ပြောင် ကျီစယ်လိုက်ပြန်သည် ။

"နှင်းမှုရေ မော်ဒယ်ဘွိုင်းလေးတစ်ယောက် လာလိမ့်မယ်၊ သူ့စိတ် တိုင်းကျ ပုံလှလှလေးတွေ ရိုက်ပေးလိုက်ကွာ"

"ဟာ ... ရှုပ်ပြန်ပြီ၊ ဒီမှာ နှင်းမှု အလုပ်တွေ များ နေတယ်၊ မလုပ်နိုင် ဘူး"

"လုပ်လိုက်ပါကွာ၊ သူက သူ့ရဲ့ လှပတဲ့ ခန္ဓာကိုယ် အချိုးကျကျလေး ကို မောင်ဗမာလို ရိုက်ချင်တာကွ"

"အဲဒါမျိုးဆို သာမရိုက်ပေးချင်သေးတယ်၊ ဘောင်းဘီလေး တစ်ထည်သာ ဝတ်ထားပြီး တစ်ကိုယ်လုံး ပြောင်သလင်းဖြစ်နေတဲ့ ယောက်ျား တစ်ယောက်ကို နှင်းမှုက ဓာတ်ပုံရိုက်ပေးသင့်ရဲ့ လား၊ စဉ်းစားကြည့်ပါဦး"

"ဘာလဲ အသည်းယားလို့ လား၊ မတော်တဆ ကြိုက်သွားလဲ ယူလိုက်ပေါ့၊ ဒါမှ ကိုကျော် ယောက်ဖရမှာ "

"ဟာ ... ကြည့် အဲဒါ ညီမကို ပြောရမယ့် စကားလား ကိုကျော်"

ငွေနှင်းမှုက ခြေလေးဆောင့်ပြီး နောက်ပြောင်နေသော အစ်ကိုကို ရန်တွေ့သည် ။ ကျော်ဗလ က စပ်ဖီးဖီးကြီး လုပ်နေသည် ။

"နင်ဟာလေ ... သိပ်ပြီး စိတ်ကောက်တာပဲ၊ ခုခေတ် မိန်းကလေး မဝီသလိုက်တာ ... အက်နှစ်ဆယ့်တစ်နှစ်ရှိပြီ၊ ရည်းစားလေးတောင် တစ်ယောက်မှ မရှိတာ မရှက်ဘူးလား"

"ရည်းစားမရှတာနဲ့ ရက်ရမှာ လား၊ မဆိုင်လိုက်တာ ကိုကျော်ရာ"

နောက်ပြောင်နေမှန်း သိလျက်နှင့် ငွေနှင်းမှုက ကြက်ခေါင်းဆိတ်မခံ အစ်ကိုကို ပြန်ပြီး ရန်တွေ့နေသည် ။

"စိမ်းလဲ့ရည်နဲ့ များ ကွာလိုက်တာ၊ ဟိုက ရည်းစားကို ဟောတစ်ယောက် ဟောတစ်ယောက် နဲ့ အဝတ်အစားလဲတာ ကျနေတာပဲ"

"တော်စမ်းပါ ကိုကျော်ရယ်၊ စိမ်းလဲ့ရည်နှင့် မနှိုင်းစမ်းပါနဲ့ ၊ တန်ဖိုးလျော့လွန်းတယ်"

ငွေနှင်းမှုဲက ဒေါသမျက်နှာလေးနှင့် ပြောသည် ။ ငွေနှင်းမှုဲ စိတ်ဆိုးအောင် ကျော်ဗလက တမင်နောက်ပြောင်လိုက်ခြင်းပါ။

"ညည်းအစ်မကို ဒီလို ပြောရသလား"

"တော်စမ်းပါ၊ သူနဲ့ တော်စပ်နေတဲ့ သွေးတွေကို ကိုယ်ထဲက ဖောက်ပြီးတောင် ထုတ်ပစ် လိုက်ချင်တယ် သိလား"

"တစ်ဝမ်းကွဲဆိုတာ တော်တော်ကြီး သွေးနီးတာ၊ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဖောက်ထုတ်ပစ်လို့ ရမှာ လဲ"

"တော်စမ်းပါ ကိုကျော်၊ စိမ်းလဲ့ရည်အကြောင်း မပြောရင် ကောင်းမယ်"

"အေး မပြောစေချင်ရင် မော်ဒယ်ဘွိုင်းလေးလာရင် ကျေနပ်အောင် ရိုက်ပေးလိုက်၊ ကိုကျော် အရေးသိပ်ကြီးတဲ့ လူတစ်ယောက်နဲ့ ချိန်းထားတယ်၊ သွားလိုက်ဦးမယ်"

ကျော်ဗလက ပြောပြောဆိုဆို ငွေနှင်းမှုဲ မတားနိုင်ခင်မှာ ဓာတ်ပုံစတူဒီယိုထဲက သုတ်သုတ် ကြီး ထွက်သွားသည် ။

"အဲ ကိုကျော်က သိပ်ရှုပ်တာပဲ ... အနိုင်နဲ့ ပိုင်းပြီး ထွက်သွားတယ်"

ကျော်ဗလက မြည်တွန်တောက်တီးပြီး ရိုက်မည့်သူလာလျှင် အသင့်ဖြစ်ရန်အတွက် စတူဒီယို ကို ပြင်ဆင်လိုက်သည် ။

ယောက်ျားများ နှင့် ပတ်သက်မှု နည်းပါးသော သူမကို ယောက်ျား တစ်ယောက်ရဲ့ ကိုယ်ကာယအလှကို တမင်ရိုက်ခိုင်းလိုက်တာလို့ ငွေနှင်းမှုက ထင်သည်။ စိတ်ထဲက မကျေမနပ်နှင့် ကျော်ဗလကို မေတ္တာပို့နေသည်။ ။

မျက်နှာပေါ်ဝယ် ချွေးသီးချွေးပေါက်လေးတွေ စို့နေအောင် အလုပ်ကို လုပ်နေသည်။ ။ ဖခင်ရဲ့ အမွေအနှစ်ကို မောင်နှမနှစ်ယောက်လုံး ရခဲ့ကြပြီး ဓာတ်ပုံဆရာများ ဖြစ်နေကြသည်။ ။

ကျော်ဗလသည် ဓာတ်ပုံပြိုင်ပွဲတွေမှာ ဆုတွေလည်း ရခဲ့ပြီး၊ နာမည်ကျော် ဓာတ်ပုံဆရာ တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ ။ ငွေနှင်းမှုက ဓာတ်ပုံပညာကို တတ်ကျွမ်းသော်လည်း ကျော်ဗလလောက် အောင်မြင်မှု မရှိပါ။

အခန်း (၂)

ဓာတ်ပုံစတူဒီယိုရဲ့ တံခါးဖွင့်သံကို ကြားသည်။ ။ ငွေနှင်းမှုက လျှပ်တစ်ပြေးအကြည့်နှင့် လှမ်းကြည့်ပြီး ကင်မရာဆီသို့ အကြည့်ကို ပြန်ခေါ်သည်။ ။

"ရိုက်ဖို့ အင်ဖြစ်နေပြီ၊ အခန်းထဲဝင်ပြီး အဝတ်အစားတွေ သွားချွတ်ပါ။ ကိုကျော်ဗလက ကျွန်မကို တာဝန်လွှဲခဲ့တယ်"

"ဘယ်လို ... အဝတ်အစားချွတ်ရမယ် ဟုတ်လား"

အောင်မြင်ခွံညားသော အသံနှင့် ပြန်မေးခြင်းကို ခံရ၍ ငွေနှင်းမှုက အသံရှင်ကို လှမ်းကြည့် သည်။ ။ မထင်မှတ်သော အဖြစ်ကို တွေ့ရသည်။ ။

"ကိုကျော်တို့ များ ၊ နောက်စရာမရှိ နောက်တယ် ... မော်ဒယ်ကောင်လေးတဲ့ ကြည့်ပါဦး အသက်ကဖြင့် သုံးဆယ်ကျော်ပြီ"

စိတ်ထဲကနေ နောက်ပြောင်သွားသော ကျော်ဗလကို မေတ္တာပို့နေသည်။ ။

"ဟုတ်တယ်လေ၊ ဘယ်လိုရိုက်ရမှာ လဲ၊ ကိုကျော်ဗလက အပြင်သွားလို့ အဲဒီလို ရိုက်မယ်လို့ မှာ ခဲ့တယ်"

မျက်နှာထားတည်တည်လေးနှင့် ထိုသူကို လှမ်းကြည့်ပြီး ပြောသည်

။ ထိုသူ၏ ခပ်ချောချော မျက်ဝန်းထဲမှာ ရယ်မြူးရိပ်တစ်ခု ဖြစ်သွားသည် ကို ငွေနှင်းမှုဲက မတွေ့ရှိလိုက်ပါ။

"ဘယ်လိုလဲ ပြောပါဦး"

ငွေနှင်းမှုဲက စိတ်မရှည်စွာနှင့် သူ့ကို ကြည့်ပြီး ပြောသည် ။ ထိုသူက သူမနားသို့ အလွန် နီးကပ်စွာ တိုးလာသည် ။

ပြီးစစနှင့် မေးလာသော ထိုသူရဲ့ မျက်နှာကို ကြည့်ပြီး ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့် ငွေနှင်းမှုဲ က ဖြစ်သွားသည် ။ ထိုသူသည် သူမရဲ့ အစ်မဝမ်းကွဲ စိမ်းလဲ့ရည်နှင့် ကောင်းကောင်း ကြီး လူမှားနေပြီ ပဲ။

"ကင်မရာရှေ့မှာ အမြဲနေခဲ့ရတာ ငြီးငွေ့လို့ ကင်မရာနောက်ကို ဝင်လိုက်တာလား စိမ်းလဲ့ ရည်ရယ်"

သူမကို စူးစိုက်ကြည့်လာသော သူ့အကြည့်တွေသည် အလွန်ကို ကြောက်စရာ ကောင်း လောက်အောင် ငွေနှင်းမှုဲရဲ့ နှလုံးသားကို ခုန်မြည်စေသည် ။

တစ်ခါဖူးမှ မလှုပ်ရှား၊ မခုန်မြည်၊ အိပ်ပျော်နေခဲ့သော ငွေနှင်းမှုဲရဲ့ နှလုံးသားတံခါးကို သူက ပုတ်နှိုးလိုက်ပါပြီ။

ညှို့အားတွေ တဖိတ်ဖိတ် လက်နေသော သူ့မျက်ဝန်းက သူမရဲ့ အကြည့်တွေကို ဖမ်းစားထား သည် ။

"တစ်နှစ်ကျော်ကျော်အတွင်း မင်း သိပ်ကို ပြောင်းလဲနေပြီလား စိမ်းလဲ့ရည်"

စိမ်းလဲ့ရည်နှင့် သူမကို မှားပြီး ထိုသူက ပြောနေသည် ။ သူမသည် စိမ်းလဲ့ရည် မဟုတ်ဘူး ဆိုတာ ဖြေရှင်းဖို့ ငွေနှင်းမှုဲက မေ့နေသည် ။ သူမကို ဖြေရှင်းခွင့်မပေးဘဲ ထိုသူက ပြောချင်တာ ဆက်ပြောနေပြန်သည် ။

"မင်းနဲ့ ဆုံပြီး ရက်ပိုင်းအတွင်းမှာ ပဲ ကိုယ်နိုင်ငံခြားကို ထွက်သွားရတယ်၊ ပြန်ရောက်တော့ တစ်ပတ်လောက်ပဲ ရှိသေးတယ်၊ မင်းကို သိပ်တွေ့ချင်နေတာ ဟန်ကျလိုက်တာကွာ"

စိမ်းလဲ့ရည်အမှတ်နှင့် ထိုသူက ငွေနှင်းမှုရဲ့ မေးဖျားလေးကို လက်မနှင့် လက်ညှိုးညှပ်ကိုင် ပြီး ဆိုလာသည်။ ။ အလွန်နီးကပ်စွာ ရှိနေသော သူ့မျက်နှာကို ငွေနှင်းမှုက ရင်ဖိုခြင်းများ စွာနှင့် မော့ကြည့်မိသည်။ ။

"စကားတွေအများကြီး ပြောချင်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ချိန်းထားတဲ့ ကိစ္စရှိလို သွားလိုက်ဦးမယ်၊ ကိုကျော်ဗလာရင် ပြောလိုက်နော်"

ငွေနှင်းမှုရဲ့ ပါးပြင်လေးတစ်ဖက်ကို ပွတ်သပ်ကိုင်ပြီး ငွေနှင်းမှုရဲ့ အသည်းတွေ ဖြောင်းဆန် ပေါက်ကွဲမတတ် အကြည့်တွေနှင့် ကြည့်ပြီး ထွက်သွားသည်။ ။

ယောက်ျားတစ်ယောက်နှင့် ငွေနှင်းမှု သည် လောက်ထိ နီးနီးကပ်ကပ် မဆက်ဆံဖူးပါ။ သူမရဲ့ ပါးပြင်ကိုလည်း ဘယ်ယောက်ျားကမှ သည်လိုကိုင်တွယ်ခြင်း မရှိခဲ့ပါ။

မကြုံဖူးသော ခံစားမှုကို ခံစားရပြီး ရင်ထဲမှာ အရမ်းခုန်လိုက်နေသည်။ သူမရဲ့ ခြေထောက် တွေက ချက်ချင်းကြီး အရိုးအဆစ်တွေ မဲ့သွားသလို ပျော့ခွေနေသည်။ ။ နီးရာကုလားထိုင်မှာ ဝင်ထိုင် လိုက်ရသည်။ ။

ကျောခိုင်းသွားသော လူသန့် လူချောကြီးက ဘယ်သူမှန်း မသိသော်လည်း ထိုလူသန့် လူချော ကြီးကြောင့် သူမရဲ့ ရင်တွေ တလှုပ်လှုပ် ခုန်မြည်နေသည်။ ။

"ဟူး"

ပင့်သက်တစ်ခုကို ရင်ခုန်လိုက်မော့စွာချပြီး စဉ်းစားမရအောင် ဖြစ်

နေသည် ။ ဓာတ်ရုံရိုက်ရန် လာသော မော်ဒယ်ဘွိုင်းက ထိုသူမှ ဟုတ်ပါလေစ။

"ကိုကျော် ငါ့ကို ဘာတွေချောက်တွန်းခဲ့လဲ မသိဘူး"

အစအနောက်သန်သော အစ်ကိုဖြစ်သူ ကျော်ဗလကိုသာ မေတ္တာပို့နေသည် ။ စိမ်းလဲ့ရည်နှင့် သူမကို အမြဲနှိုင်းယှဉ်ပြီး သူမကိုဆိုခေတ်နောက်ကျကျန်သော မိန်းကလေးဆိုပြီး အမြဲ လှောင်ပြောင် သရော်နေကျပါ။

ခုလည်း သူမကို တမင်နောက်ပြောင်ကာ ယောက်ျားတစ်ယောက်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး အူကြောင် ကြောင် ဖြစ်စေလိုက်ခြင်းလို့ စွပ်စွဲပြီး ဒေါသတွေ အလုံးအရင်းနှင့် ဖြစ်နေသည် ။

"လာပစေဦး၊ ကောင်းကောင်း ကြီး ရန်တွေ့ပစ်လိုက်မယ်"

ကျော်ဗလပြန်လာလျှင် ဆီးပြီး ရန်တွေ့ရန် စိတ်ကူးထားသည် ။ မနေ့ကရိုက်ထားသော ဖလင် နက်ကတစ်များကို ဆေးပြီး ပုံများကူးရန် ပြင်ဆင်နေသည် ။

သူမ အမှောင်ခန်းထဲဝင်နေစဉ် ကျော်ဗလရောက် လာပြီး အသံပြကြီးနှင့် အော်နေသည် ။

"နှင်းမှုဲရေ ... မြန်မြန်လာစမ်းပါဦးဟ"

ငွေနှင်းမှုဲက အမှောင်ခန်းထဲမှ ထွက်လာခဲ့သည် ။ အခန်းဝမှာ မျက်နှာကြီး မအီမသာနဲ့ ကျော်ဗလကို တွေ့ရသည် ။

"ဘာတွေ အရေးကြီးလာပြန်ပြီလဲ"

"ငါနဲ့ ချိန်းထားတာ လွဲသွားတယ်ဟာ၊ တကယ့်အရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စ၊

လမ်းမှာ ကားဘီးပေါက် တာနဲ့ အချိန်ကြာသွားတယ်"

"ကိုကျော်ကတော့လေ ဖြစ်လိုက်ရင် အသည်းအသန်ချည်းပဲ၊ မော်ဒယ်ကောင်လေး လာမယ် ဆိုပြီး နှင်းမှုှိုကို သက်သက်ချောက်တွန်းခဲ့တာ မဟုတ်လား"

"ဘာချောက်တွန်းလို့ လဲ"

"မော်ဒယ်ဆိုပြီး လွှတ်လိုက်တဲ့ ကောင်လေးက တကယ့်ကို ပြုတ်မနူးကြီး"

"ဘာပြုတ်မနူးကြီးလဲ"

"ရင့်ရော်နေလို့ ... ပြုတ်ရင်တောင် မနူးဘူးလို့ ပြောတာ၊ ဒီထက်ငယ်တဲ့ မော်ဒယ် မရှိ တော့ဘူးလား"

သည် တော့မှ ကျော်ဗလက သဘောပေါက်ပြီး မျက်နှာသေကြီးနှင့် ငွေနှင်းမှုှိုကို ကြည့်သည်။ ။

"နေစမ်းပါဦး နှင်းမှုှို၊ နင့်ဆီလာသွားတဲ့ လူက ဘယ်အရွယ်လဲ၊ ဘယ်လိုပုံလဲ"

"အသက်သုံးဆယ်ကျော်လောက် ရှိလိမ့်မယ်၊ အရပ်မြင့်မြင့် ကိုယ်လုံးကျစ်ကျစ်၊ ရုပ်ကတော့ တကယ် သားနားတယ်၊ နိုင်ငံခြားဇာတ်လိုက်လား ထင်ရတယ်"

"ဟာ ... သေလိုက်ပါတော့"

သည် တော့မှ ကျော်ဗလက သူ့နဖူးကို သူရိုက်ပြီး ထိုင်ခုံပေါ် ဝုန်းခနဲ နောက်ပြန်ထိုင်ချလိုက် သည်။ ။

"အဲ ... ဒါ ဘာဖြစ်သွားတာလဲ"

"သေချင်လို့ ပေါ့ နှင်းမှုရယ်၊ နင့်ဆီ လာသွားတာ ဘယ်သူမှတ်လဲ"

"ကိုကျော်ပြောတဲ့ မော်ဒယ်ကောင်လေးလေ"

"သွားစမ်းပါ"

ကျော်ဗလက မျက်နှာကြီး ရှုံ့တွပြီး အော်သည်။ ။

"အဲဒါ ငါနဲ့ ချိန်းထားတဲ့ ငါ့ကို ငွေမြောက်မြားစွာ ထုတ်ပေးမဲ့ ငါ့ကို အလုပ်အပ်မယ့် ကုမ္ပဏီ ပိုင်ရှင် သူဌေး ဦးခန့်မင်းမောင်တဲ့ "

"ဟင်း အဲဒီကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်က ဓာတ်ပုံလာရိုက်တာ ဟုတ်လား"

"လုပ်လိုက်ရင် သေတော့မယ်"

မချိုမချည်မျက်နှာလေးနှင့် ကျော်ဗလကို နောက်ပြောင်သည်။ ။ ကျော်ဗလက ဒေါသအတော် ဖြစ်နေသည်။ ။

"နင် သူ့ကို ဘာတွေပြောလိုက်လဲ"

"မော်ဒယ်ဘွဲ့လို့ ထင်ပြီး အခန်းထဲသွား အဝတ်အစားတွေချွတ်လို့ ပြောလိုက်တယ်လေ၊ မော်ဒယ်က သူ့ရဲ့ ကိုယ်ကာယအလှကို ဓာတ်ပုံရိုက်မယ်လို့ ကိုကျော်ပဲ မှာ ခဲ့တာ မဟုတ်လား"

"သေလိုက်ပါတော့ နှင်းမှုရယ် ... ဝင်လာတဲ့ လူကို ဘာကိစ္စလဲ ဘာလုပ်မလို့ လဲလို့ များ မေးစမ်းပါဦးတော့လား"

"မသိဘူးလေ"

"ခက်တာပဲ သူနဲ့ ချိန်းထားတာ ငါနောက်ကျလို့ မလာဘူးထင်ပြီး လိုက်လာတာ နေမှာ ပေါ့၊ ခက်လိုက်တာ နှင်းမှုရယ်"

ငွေနှင်းမှုက ကျော်ဗလကို မျက်နှာလေး သုန်သုန်မှုန်မှုန်နှင့် ကြည့်ပြီး ပြန်ပြောသည်။ ။

"နှင်းမှုကိုချည်း အပြစ်မတင်နေနဲ့ နှစ်ယောက်လုံး မှားကြတဲ့ ကိစ္စပါ

"

"ဘယ်လို နှစ်ယောက်လုံးမှားတယ် ဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ် ... သူ့ကို နှင်းမှုက မော်ဒယ်လို့ ထင်သလို သူကလည်း နှင်းမှုကို စိမ်းလဲ့ရည် တဲ့ "

"ဟင် ... ဟုတ်လား၊ ဒါဆို သူနဲ့ စိမ်းလဲ့ရည်တို့ သိကြတယ်ပေါ့"

"တော်တော်လေး ရင်းရင်းနှီးနှီး ရှိပုံပဲ"

သူမရဲ့ ပါးကို ပွတ်သပ်ကိုင်သွားသည် ကို အမှတ်ရပြီး ငွေနှင်းမှုက ရင်ခုန်ခြင်းကို ထပ်မံ ခံစားလိုက်ရပြန်သည် ။

"ကဲ ... ဒါဆို သူ့ဆီ ငါပြန်လိုက်သွားဦးမယ်"

"သူတွေ့ခဲ့တာ စိမ်းလဲ့ရည် မဟုတ်ဘူး ၊ နှင်းမှုလို့ ကိုကျော် ရှင်းပြခဲ့ နော်"

"အေးပါ"

ကျော်ဗလက ကတိုက်ကရိုက်နှင့် ပြန်ပြီးထွက်သွားသည် ။ ငွေနှင်းမှု က အတွေးစများ ရစ်ပတ် ပြီး ကျန်ရစ်ခဲ့သည် ။

"သူ့ကို ကြည့်ရတာ စိမ်းလဲ့ရည်နှင့် ရင်းနှီးကြပုံပဲ၊ ငါဟာ စိမ်းလဲ့ရည် မဟုတ်ဘူး ဆိုရင် သူ့ဘယ်လို ခံစားသွားမလဲ မသိဘူး"

စူးရှသော မျက်ဝန်းနက်နက်နှင့် ထိုသူရဲ့ အကြည့်တွေကို ပြန်လည်ခံစားရင်း ငွေနှင်းမှု ရင်တွေ တလှုပ်လှုပ် ခုန်မြည်သွားပြန်သည် ။

အမှောင်ခန်းထဲ ပြန်ဝင်ပြီး ကူးလက်စ ဓာတ်ပုံတွေကို ကူးပြီး ဆေးသားကို စစ်ဆေးသည် ။ ဓာတ်ပုံထဲက ပိုင်ရှင်ရဲ့ ပုံရိပ်ပျောက်ပြီး ခန့်မင်း

မောင်ရဲ့ ရုပ်ပုံက အစားဝင်လာသည်။ ။

အမှောင်ခန်းထဲက ဓာတ်ပုံတွေ ဘယ်ပုံကြည့်ကြည့် ခန့်မင်းမောင်
တွေချည်းပါပဲလား။

"ခက်လိုက်တာ ကိုခန့်မင်းမောင်ရယ်၊ ရှင်ဘာလို့ နှင်းမှုကို ဒါလော
က် စိုးမိုးနေရတာလဲ"

ခန့်မင်းမောင်ကို အတွေးထဲက မောင်းထုတ်ပြီး အလုပ်ထဲမှာ စိတ်
အာရုံကို နှစ်မြှုပ်ထားလိုက် သည် ။

"ခန့်မင်းမောင်ဆိုတဲ့ လူက မတော်တဆ ခလုတ်တိုက်ပြီး နင်နဲ့ တွေ့
တာ၊ နောက်တစ်ကြိမ် ပြန်တွေ့တော့မှာ မဟုတ်ဘူး ငွေနှင်းမှုရဲ့ "

မြင်မြင်ချင်းမှာ ပဲ သူမရဲ့ စိတ်အာရုံကို ဖမ်းစားအပိုင်စားယူသွား
သော ခန့်မင်းမောင်ကို ပြန်တွေ့နိုး မျှော်လင့်မိသော စိတ်ကို ဆုံးမလိုက်
သည် ။

လုပ်လက်စအလုပ်ကို လုပ်ပြီး ခန့်မင်းမောင်ကို စိတ်အာရုံထဲကဖျော
က်ပစ်လိုက်သည် ။

ကျော်ဗလ ခန့်မင်းမောင်နှင့် ပထမချိန်းထားသော နေရာသို့ ကားကို
အမြန်မောင်းလာခဲ့ သည် ။ မောင်နှမနှစ်ယောက် စပ်တူသုံးသော အယ်
မာတီးရဲ့စောင်းကားလေးဖြင့် အသော့နှင်လာခဲ့ သည် ။

တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ခန့်မင်းမောင်က ပြန်ရောက်လာသည် နှင့် ဆုံ
သည် ။

"ဟော ... ကိုကျော်ဗလ ဘယ်ကနေ ခုမှ ပြန်ရောက်လာရတာလဲ"

"ကိုခန့်မင်းမောင် ချိန်းထားတာကို အမီလာတာပဲဗျာ၊ လမ်းမှာ ကား

ဘီးပေါက်လို့ ဒီကို နောက်ကျပြီး ရောက်လာတယ်။ ခင်ဗျားကို မတွေ့တာနဲ့ ဆိုင်ကို တစ်ခေါက်ပြန်တော့ ကိုခန့်မင်းမောင် လာသွားတယ်ဆိုတာ သိပြီး ပြန်လိုက်လာတာ"

"ဟုတ်လား ... ကျွန်တော်လဲ ခင်ဗျားဆိုင်ကို ရောက်ခဲ့သေးတယ်။ မတွေ့တာနဲ့ ဒီကို ပြန်လာ တာ"

"ဆောရီးပဲ ကိုခန့်မင်းမောင်၊ ကျွန်တော် နောက်ကျတာနဲ့ အားလုံး အလွဲလွဲ အချော်ချော် ဖြစ်ကုန်တယ်ဗျာ"

"အဲဒီလိုပဲ ဖြစ်တတ်ပါတယ် ... ကဲ ထိုင်ပါဦး"

အဲယားကွန်းတပ်ထားသော အခန်းက အေးစိမ့်နေသည် ။ အိညက်သော ဆိုဖာပေါ်တွင် ကျော်ဗလက ထိုင်လိုက်သည် ။

"ခင်ဗျားကို ကြော်ငြာတစ်ခု ကောင်းကောင်း အပ်မလို့ လေ၊ အဲဒါကို ဆွေးနွေးချင်နေတာ"

"ဟုတ်ကဲ့ ပြောပါ"

"ကျွန်တော့်ရဲ့ ကုမ္ပဏီက အီလက်ထရောနစ် ပစ္စည်းတွေချည်းပဲလေ ၊ စက်ရုံသုံး၊ အိမ်သုံး အမျိုးမျိုးပေါ့၊ အဲဒါတွေကို တီဗွီ ဗွီဒီယိုတွေထဲမှာ ကြော်ငြာထည့်ချင်လို့ "

"ရပါတယ် ... ဘယ်လိုပုံစံ၊ ဘယ်မင်းသမီး ... ဘယ်မော်ဒယ်ကို သုံးချင်လဲ"

"မော်ဒယ်မိန်းကလေးတစ်ယောက်နဲ့ ကျွန်တော့်အဖွဲ့သားတွေနဲ့ ပေါ့"

"ဟုတ်ကဲ့ ... ဆက်ပြီး အမိန့်ရှိပါ"

"ကောင်းကောင်း သာ ရိုက်ပေးပါ။ စိတ်ကူးကောင်းကောင်း ဖန်တီးပေးပါ။ ခင်ဗျား အတွက် အကျိုးရှိသလို မော်ဒယ်အတွက်လဲ အကျိုးရှိမှာပါ။"

"ဟုတ်ကဲ့ ... မော်ဒယ်မိန်းကလေးအတွက် ဘယ်လောက်များ သတ်မှတ်ထားပါလဲ။ အဲဒါက သူ့ကို ဈေးပြန်ပြောရမှာ မို့ မေးတာပါ။"

"မော်ဒယ်အတွက် လေးသိန်း၊ ခင်ဗျားအတွက် သုံးသိန်းပေါ့။ ကြော်ငြာကတော့ သုံးမျိုး လိုချင်တယ်။"

ရက်ရက်ရောရော ပေးလိုက်သော အခကြေးငွေကို ကြားတော့ ကျော်ဗလ ထကချင်လောက် အောင် ဖြစ်သွားသည် ။

"ဘယ်လိုလဲ ကျေနပ်ရဲ့ လား။"

"ကျေနပ်ပါတယ်။ ကိုခန့်မင်းမောင် သုံးချင်တဲ့ မော်ဒယ်ရှိရင် ပြောပါ။"

"ခင်ဗျားရဲ့ ဆိုင်မှာ တွေ့ခဲ့တဲ့ စိမ်းလဲ့ရည်ကို သုံးချင်တယ်။ သူလဲ မော်ဒယ်ပဲလေ။"

"ခင်ဗျာ။"

ကျော်ဗလက ပါးစပ်ကြီးပြပြီး အံ့သြသွားသည် ။ ခန့်မင်းမောင် ပြောလိုက်သည် က ပါးစပ်နား ရောက်ခါနီး ထမင်းလုတ် ပုတ်ချခံလိုက်ရသလိုပါပဲ။

ခန့်မင်းမောင် တွေ့ခဲ့သည် က စိမ်းလဲ့ရည် မဟုတ်ပါ။ ငွေနှင်းမှုပါလေ။ သူက စိမ်းလဲ့ရည်နှင့် မှ ရိုက်ချင်သည် ဆိုတော့ ရမည့်အခွင့်အရေးကြီး လက်လွှတ်ရတော့မှာ လား။

"ကိုခန့်မင်းမောင်က စိမ်းလဲ့ရည်နဲ့ မှ ရိုက်ချင်တာလား"

သွေးတိုးစမ်းသည့် အနေနှင့် ပြန်မေးသည် ။ ခန့်မင်းမောင်က သဘောကျစွာ ပြုံးပြီး ပြောသည် ။

"ဟုတ်တယ် ... ကျွန်တော် နိုင်ငံခြားမသွားခင် စိမ်းလဲ့ရည် မော်ဒယ် လုပ်တာ တွေ့ဆုံဖူး တယ်၊ အဲဒီကတည်းက သူ့ကို သဘောကျခဲ့တာ"

ခုမှ အကြီးအကျယ် ဒုက္ခရောက်နေပြီ။ စိမ်းလဲ့ရည်က မြန်မာပြည်တွင် မရှိပါ။ စင်ကာပူနိုင်ငံ သို့ ထွက်ခွာသွားသည် မှာ လေးငါးလပင် ရှိနေပြီ။

ငွေနှင်းမှုက စိမ်းလဲ့ရည်နှင့် သူမကို မှားယွင်းခဲ့သည့်အဖြစ်ကို ဖြေရှင်းခိုင်းသည် ။ ကျော်ဗလ က ဖြေရှင်းရကောင်းနိုးနိုး စဉ်းစားနေစဉ်မှာ ခန့်မင်းမောင်က ထပ်မံ၍ စကားဆိုလာသည် ။

"သူရဲ့ ပုံစံကို ကျွန်တော် သဘောကျတယ်၊ ကျွန်တော့်ကုမ္ပဏီရဲ့ ကြော်ငြာက သူနဲ့ ဆိုရင် အံဝင်ခွင်ကျပဲ၊ အဲဒါ ဘယ်နေ့လောက် လုပ်ငန်းစမလဲ၊ ခင်ဗျားစဉ်းစားပြီး ကျွန်တော့်ဆီ ဖုန်းဆက် ပါ"

ဖြေရှင်းမည့်စကားတွေ လည်ချောင်းဝမှာ တင် ပျောက်ကွယ်သွားသည် ။ မောင်နှမ နှစ်ယောက်ပေါင်း ခုနစ်သိန်းရမည့် အလုပ်ကို လွယ်လွယ်ကြီး စွန့်လွှတ်ရမှာ ကျော်ဗလက လက်တွန့် နေသည် ။

"ကဲ ... ခင်ဗျားပြန်တော့၊ ကျွန်တော့်မှာ အရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စရှိသေးလို့ ခွင့်ပြုပါ"

ကျော်ဗလရဲ့ နောက်ဆက်တွဲစကားတွေ မထွက်နိုင်တော့ပါ။ ခန့်မင်းမောင်က စကားဖြတ် ပြီး ထိုင်ရာမှ ထသည် ။ ကျော်ဗလလည်း အယောင်ယောင် အမှားမှားနှင့် ထရပ်ပြီး သူရဲ့ အခန်းမှ ထွက်လာခဲ့ရ

သည် ။

တစ်လမ်းလုံး ဦးနှောက်တွေ ကွဲလွဲမတတ် ကျော်ဗလ စဉ်းစားလာ
သည် ။ ခန့်မင်းမောင်ကို ဖြေရှင်းပြရရင် ကောင်းမလား၊ သည် အတိုင်း
ရိုက်ပြီးမှ စိမ်းလဲ့ရည် မဟုတ်ဘဲ ငွေနှင်းမှု ဆိုတာ အသိ ပေးရင်
ကောင်းမလား စဉ်းစားခဲ့သည် ။

ဖွင့်ပြောလိုက်ကာမှ ခန့်မင်းမောင်က စိတ်ပြောင်းပြီး သူ့ကို မလိမ့်
တပတ် လုပ်ရကောင်း လားဆိုပြီး အစီအစဉ်ကို ဖျက်လိုက်ရင် သူ့အတွ
က် မဟာဆုံးရှုံးမှုကြီး ဖြစ်ရတော့မည်။

အခန်း (၃)

ခန့်မင်းမောင်ရဲ့ တိုက်ခန်းထဲမှ ပြန်လာခဲ့သည်။ ။ ငွေနှင်းမှုသည် စိမ်းလဲ့ရည်မဟုတ်ကြောင်း ကို ဖြေရှင်းပြခြင်းမရှိဘဲ အသာလျှို့ဝှက် ပြန်လာခဲ့သည်။ ။

ငွေနှင်းမှုရှိရာ ဓာတ်ပုံတူဒီယိုသို့ ပြန်လာသည်။ ။ ငွေနှင်းမှုက ဖြေရှင်းခိုင်းသည့် ကိစ္စကို မဖြေရှင်းခဲ့ရ၍ စိတ်ထဲမှာ ရှင်းရှင်းလင်းလင်းတော့ရှိမနေပါ။

ကျော်ဗလ ပြန်လာသည် ကို တွေ့ပြီး လုပ်လက်စ အလုပ်ကို ချထားကာ ငွေနှင်းမှုက အဆော တလျင် မေးသည်။ ။

"ဘယ်လိုလဲ ကိုကျော် ... သူ့ကို ရှင်းပြခဲ့လား"

"ဘာကို ရှင်းပြရမှာလဲ"

သိလျက်နှင့် မသိဟန်ဆောင်ပြီး ကျော်ဗလက ပြန်မေးသည်။ ။ ငွေနှင်းမှုက စိတ်တိုပြီး အသံ လေး စာသွားသည်။ ။

"ငွေနှင်းမှုဟာ စိမ်းလဲ့ရည် မဟုတ်ဘူး ဆိုတာ ရှင်းပြခိုင်းတာလေ"

"အင်း ... အဲဒီကိစ္စက သိပ်ကို ခက်ခဲသွားပြီ"

လေးလေးပင်ပင်ကြီး ပြောသည် ကို နားမလည်စွာနှင့် ငွေနှင်းမှုက ကျော်ဗလကို ကြည့်လာ သည်။ ။

"ဘာတွေ ခက်နေတာလဲ"

"နွဲ့စေးထဲကို အရမ်းကျွံဝင်သွားတဲ့ ခြေထောက် နုတ်ရခက်နေပြီ"

"ဟင် ဘာတွေဖြစ်ကုန်ပြီလဲ"

မျက်လုံးဝိုင်းဝိုင်းလေးနှင့် ငွေနှင်းမှုှက အထိတ်တလန့် မေးသည်။

"ကဲ ... ထိုင်ပါဦး၊ ကိုကျော် အေးအေးဆေးဆေး ရှင်းပြမယ်"

ငွေနှင်းမှုှရဲ့ ပခုံးလေးကို ဖိပြီး ကုလားထိုင်မှာ ထိုင်ခိုင်းသည်။ ။ လိမ်ညာခဲ့ရသော အပြစ် အတွက် စိတ်ထဲက မလုံမလဲ ဖြစ်နေသည်။

"ကိုခန့်မင်းမောင်က ကိုကျော်ကို အလုပ်အပ်လိုက်ပြီ၊ အဲဒီအလုပ်က ခုနစ်သိန်းတောင် ရမှာ "

"ဟယ် ... ဟုတ်လား၊ ဘာအလုပ်မို့လဲ ပြောပါဦး"

မျက်ဝန်းတောက်တောက်လေးနှင့် ငွေနှင်းမှုှက အားတက်သရော မေးသည်။

"သူကုမ္ပဏီရဲ့ ကြော်ငြာတွေရိုက်ပေးဖို့ လေ၊ ငွေနှင်းမှုှက ကြော်ငြာမှာ ပါမယ့် မော်ဒယ် ... ကိုကျော်က ရိုက်ရမယ့်သူ၊ မော်ဒယ်အတွက် လေးသိန်း၊ ကိုကျော်အတွက် သုံးသိန်းပေါ့"

"နှင်းမှုှအတွက် လေးသိန်း ဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ်"

"နှင်းမှုှက ဘယ်တုန်းက မော်ဒယ်လုပ်ဖူးလို့ လဲ၊ ကိုကျော် ဘာတွေ လျှောက်လုပ်လာတာလဲ၊ နှင်းမှုှလို သာမန်မိန်းကလေးကို သူက လေးသိန်းအကုန်ခံပြီး သုံးမှာ လား၊ မဖြစ်နိုင်တာ"

မဖြစ်နိုင်သည့် ကိစ္စကို ပြောနေသည့်အတွက် ငွေနှင်းမှုှရဲ့ မျက်နှာ

လေးက မကြည်မလင် ဖြစ်နေသည်။ ။

"ငွေနှင်းမှုကို ဆိုရင်တော့ သူက လေးသိန်းဘယ်ပေးပါ့မလဲ၊ စိမ်းလဲ့ ရည်မို့လို့ လေးသိန်း ပေးတာလေ"

"ဘာလဲ ကိုကျော်၊ နှင်းမှုကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ပြောစမ်းပါ"

"သူက နှင်းမှုကို စိမ်းလဲ့ရည်လို့ ထင်ပြီး ငှားလိုက်တာပဲ"

"ဟာ ... အဲဒီကိစ္စက ရှင်းပြီးသား မဟုတ်လား ကိုကျော်ကို နှင်းမှု ရှင်းခိုင်းလိုက်တယ်လေ"

"အေး ... ဟုတ်တယ် နှင်းမှု၊ သွားတုန်းကတော့ အဲဒီကိစ္စကို ရှင်းဖို့ ပါပဲ၊ သူကချည်း ပြောသွားတော့ မရှင်းလိုက်ရဘူး၊ နောက်ပြီး ကြော်ငြာ လေး သုံးခုလောက် ရိုက်ပေးရုံနဲ့ နင် လေးသိန်းကြီးတောင် ရမှာ လေ၊ အဲဒါကိုသိပြီး ရှင်းပြဖို့ ပိုပြီး နှုတ်လေးသွားတာပေါ့"

ငွေနှင်းမှုက မျက်နှာလေး ရုပ်ဆိုးလောက်အောင် ရှုံ့တွပြီး ခြေထောက်ကို ဆောင့်ကာ မကျေ မနပ်ပြောသည်။ ။

"ဒုက္ခပါပဲ ကိုကျော်ရယ်၊ နှင်းမှုက ဘယ်တုန်းက ကြော်ငြာရိုက်ဖူးလို့လဲ၊ ပြီးတော့ နှင်းမှုကို စိမ်းလဲ့ရည်လို့ ထင်နေတာကို ရှင်းပြသင့်တယ်၊ ပထမပိုင်းက သူ လူမှားသွားတာ အရေးမကြီးဘူး၊ ခုလို အချိန်မှာ သူ လူမှားခဲ့တာကို ပြောသင့်နေပြီ"

"အဲဒါကို ငါလည်း သိပါတယ် နှင်းမှုရယ်၊ ဒါပေမဲ့ မက်လောက်တဲ့ ငွေက ငါ့ကို ဖမ်းစားထား တယ်"

"သူသိသွားရင် ကိုကျော် ဘယ်လောက် သိက္ခာကျမယ် ဆိုတာကို ရော တွေးမိရဲ့ လား"

"တွေးမိတယ်၊ သူပြောခဲ့တုန်းက ငွေမျက်နှာတစ်ခုတည်း ကြည့်ခဲ့မိတယ်၊ ခုအချိန်မှာ တော့ ဘာမှ လုပ်လို့ မရဘူး"

"ရပါတယ်၊ နှင်းမှုဲ ကိုယ်တိုင် သူ့ကို သွားရှင်းပြလိုက်မယ်"

"နေဦး နှင်းမှုဲ၊ ဆန္ဒမစောနဲ့ ... ကိုကျော်ပြောတာကို နားထောင်ဦး"

ခန့်မင်းမောင်ဆီကို လိုက်သွားမည်လို့ ငွေနှင်းမှုဲက ပြောတော့ ကျော်ဗလက ပျာပျာသလဲ တားသည်။ ။

ငွေနှင်းမှုဲကို ကျော်ဗလက စကားဖြတ်လိုက်သည်။ ။ ငွေနှင်းမှုဲ နားလည်လက်ခံလာအောင် မပြောပြခဲ့ဖူးသော ကိစ္စများကို ပြောရတော့မည်ဖြစ်သည်။ ။

"နှင်းမှုဲ မသိသေးတဲ့ ကိစ္စတွေကို ပြောပြမယ်"

"ပြော ... ဘာလဲ မြန်မြန်ပြော"

ငွေနှင်းမှုဲက စိတ်ဆိုးပြီး စကားကိုလည်း ဆောင့်ဆောင့်အောင့်အောင့်နှင့် ပြောသည်။ ။

"ကိုကျော်တို့ အိမ်ကြီးကို ပေါင်ထားတာ နှင်းမှုဲ မသိဘူးနော်"

"ဟင် ... အဲဒါ ဘယ်တုန်းက ပေါင်လိုက်တာလဲ"

"သုံးလေးနှစ်ရှိပြီလေ"

"ဘာလို့ ပေါင်လိုက်ရတာလဲ ကိုကျော်၊ နှင်းမှုဲ ဘာမှ မသိခဲ့ရပါလား"

"အင်း ... ညီမလေးနှင်းမှုဲ စိတ်ဆင်းရဲမှာ စိုးလို့ မပြောခဲ့တာ၊ ခုတော့ မထူးတော့ပါဘူး၊ ပြောရတော့မယ်၊ ပေါင်လိုက်ရတဲ့ အဓိကအကြောင်းကတော့ ဖေဖေရဲ့ ကြွေးကိစ္စတွေပဲ"

"ဟင် ... ဖေဖေက နှင်းမှုဲတို့ ငယ်ငယ်တည်းက ဆုံးသွားတာ၊ ဘာအ

ကြွေးတွေက ဘယ်တုန်းက ကျန်ရစ်ခဲ့တာလဲ"

"ပြောမယ် ... သေသေချာချာ နားထောင်၊ ဘာဘဝလင်း ဆုံးပြီး လေးနှစ်နေမှ ကြီးကြီး မျိုးတင့်က ဆုံးတာဆိုတော့ ညီမလေး မှတ်မိပါတယ်နော်"

"မှတ်မိတာပေါ့ ... ကြီးကြီးမျိုးတင့် ဆုံးသွားရတာ သုံးနှစ်ပဲ ရှိသေးတာပဲ၊ ကိုကျော်ကလဲ နှင်းမှုဲက အဲဒါမေ့နိုင်ပါ့မလား"

"ညီမလေးကို သေသေချာချာ သိစေချင်လို့ စကားကို ပျိုးလိုက်ရတာပဲ၊ ကြီးကြီးမျိုးတင့်က ဘာဘဝလင်း ဆုံးပြီးကတည်းက ပြဿနာတစ်ခုကို အစပျိုးလာတယ်"

"ဟုတ်လား ... နှင်းမှုဲ ဘာကိုမှ မသိရပါလား"

"နှင်းမှုဲ စိတ်ညစ်မှာ စိုးလို့ ကိုကျော်ကပဲ အားလုံးကို ဒိုင်ခံ ဖြေရှင်းခဲ့တာလေ"

"အင်း ... ပြောပါဦး ကိုကျော်"

ငွေနှင်းမှုဲက စိတ်ဝင်တစားနှင့် နားထောင်ရင်းက ကျော်ဗလကို ခပ်လောလောလေး ပြောသည်။ ။

"ဘာလဲ ဆုံးပြီးရော ဖေဖေက ဘယ်တုန်းက သူတို့ ဆီက ယူထားတယ် ဘာတယ်ဆိုပြီး ပြဿနာလုပ်ပါတယ်၊ ခဏခဏ နားပူလွန်းတော့ ကိုကျော်လဲ ကြံရာမရဖြစ်ပြီး ဒီဓာတ်ပုံတိုက်နဲ့ အိမ်ကိုပေါင်ပြီး ပေးလိုက်ရတယ်"

"ဟင် ... ဟုတ်လား၊ ဘယ်လောက်နဲ့ ပေါင်ပေးလိုက်တာလဲ ဟင်"

ကျော်ဗလက ခပ်မဲ့မဲ့ပြီးပြီး အေးအေးသက်သက် ပြန်ဖြေသည်။ ။

"မများ ပါဘူး၊ ဆယ်သိန်းတည်းပါ"

"ဟင်"

တအံ့တဩနှင့် ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားသည် က ငွေနှင်းမှုံပါ

။

"တကယ် ဆယ်သိန်းကြီးတောင်လား ကိုကျော်"

"ဟုတ်ပါ့ဗျာ၊ ဒါကြောင့် ကိုကျော်ရတဲ့ ငွေတွေ ဘယ်ရောက်ကုန်လဲ လို့ နှင်းမှုံ ခဏခဏ မေးခဲ့ တာကို ခုတော့ အမှန်အတိုင်း ပြောမယ်၊ အဲဒီ ဆယ်သိန်းအတွက် အတိုးတွေ ပေးနေရလို့ပဲ"

ငွေနှင်းမှုံက မျက်ရည်တွေကျပြီး စိတ်မကောင်းကြီးစွာနှင့် အစ်ကိုဖြ စ်သူကို ကြည့်သည် ။

"ကိုကျော် တော်တော်ဒုက္ခရောက်ခဲ့တာကိုး၊ အိမ်ကိုရောင်းပြီးဆပ် လိုက်တာ မဟုတ်ဘူး ၊ ပြီးတော့ ကြီးကြီးမျိုးတင်က ညာတောင်းတာဆို ရင်ကော"

"သူက သက်သေအခိုင်အလုံနဲ့ ပြတယ်လေ၊ ဘာဘရီတုန်းက ဘာက မတောင်းရဘူးလို့ ပြောလို့ သူ မတောင်းခဲ့တာတဲ့ ၊ ပြီးတော့ သူတို့ ရဲ့ ကျေးဇူးတရားကို ထောက်ထားပြီး ပြန်ဆပ်ပါဆို တာရယ်၊ ဖေဖေကို နောက်ဘဝ သူတို့ ဆီ မြေခံရမှာ စိုးတာရယ်ကြောင့် ကိုကျော်က အိမ်ကို ပေါင်လိုက် ရတယ်၊ မရောင်းတာကတော့ ညီမလေးက မိဘရဲ့ အမွေအ နှစ်ဖြစ်တဲ့ ဒီအိမ်ကြီးကို သိပ်ပြီး မြတ်နိုး တယ်မဟုတ်လား၊ ဒါကြောင့် တစ်ချိန်ချိန်မှာ ပြန်ရွေးမယ်ဆိုပြီး ကိုကျော် ကြိုးစားနေတာ"

ကျော်ဗလရဲ့ မျက်နှာကို ဂူဂူငေါင်ငေါင်လေးနှင့် ငွေနှင်းမှုံက ငေးကြည့်နေသည် ။

"ခု ကိုကျော်လိုအပ်တဲ့ ငွေတွေရ လာပြီလေ၊ ဒီအခွင့်အရေးကို လက်လွှတ်မခံ မဆုံးရှုံးချင် ဘူး၊ ဒါကြောင့် ဇွတ်မှိတ်ပြီး လက်ခံလိုက်တာ၊ အဲဒီကရတဲ့ ငွေနဲ့ ပြီးတော့ ကိုကျော် စုဆောင်းထားတဲ့ ငွေနဲ့ ပေါင်းရင် အိမ်ကို ကောင်းကောင်း ပြန်ရွှေးနိုင်ပြီ"

"ကိုကျော်ရယ်၊ ဒါဆိုလဲ ကားကို ရောင်းလိုက်ရောပေါ့"

"ကားက အရစ်ကျပေးနေရတာ၊ ခုမှ အဖျားလေးလောက် ကြွေးကျသေးတာ ဘယ်လိုလုပ် ရောင်းလို့ ရမှာ လဲ"

အလွန်ချစ်ခင်ရသော ငယ်သူငယ်ချင်းက ကားများ ဝယ်ရောင်းလုပ်နေသည် ။ ကားလေး တစ်စီးရှိမှ ပိုပြီး အလုပ်တွင် သော ကျော်ဗလကို စေတနာနှင့် ကားတစ်စီးပေးပြီး အရစ်ကျ ငွေချေစေ သည် ။ ထိုအကြောင်းကို သိလျက်နှင့် ပြောပြီးမှ ငွေနှင်းမှုက စိတ်မကောင်းပါ။

"သူတစ်ပါးကို လှည့်ဖျားပြီးမှ ယူရမယ့်ငွေကို နှင်းမှု မလိုချင်ဘူး ကိုကျော်ရယ်"

"သူက နှင်းမှုကို မြင်သွားပြီး နှင်းမှုနဲ့ ကြော်ငြာကို ရိုက်ချင်တာပါ၊ စိမ်းလဲ့ရည်လို့ ထင်ပေမဲ့ တကယ်တွေ့ခဲ့တာ နှင်းမှုပဲ၊ ဒါကြောင့် သေသေချာချာ တွေးကြည့်ရင် စိတ်သန့်နိုင်စရာ ရှိပါတယ် နှင်းမှုရယ်"

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း သူ့ရဲ့ သဘောထားကို အလှူငါးမေးသင့်တယ်လို့ ထင်တယ်"

"နှင်းမှုရယ် ဒီတစ်ခါတည်း ကိုကျော် ဒီလိုလုပ်တာပါ၊ ကြော်ငြာရိုက်ပြီး အားလုံး ပြီးစီးသွား ရင် သူ့ကို ရှင်းပြပြီး ကိုကျော် တောင်းပန်လိုက်မယ်၊ ခုတော့ ငွေခုနစ်သိန်းကြီးကို လက်လွှတ် အဆုံးအရှုံး မခံပါရစေနဲ့ ကွာ"

ကျော်ဗလရဲ့ အသနားခံသော မျက်နှာညှိုးညှိုးကို ကြည့်ပြီး ငွေနှင်းမှု
က ဘယ်လိုဆုံးဖြတ် ရမှန်းမသိ ဖြစ်နေသည်။ ။

"စိမ်းလဲ့ရည်နဲ့ နှင်းမှုက ခွဲမရအောင်တူနေတော့ ကြော်ငြာအတွက်
ဘယ်လိုမှ ထိခိုက် နစ်နာ မှု ရှိမှာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ကိစ္စတွေအားလုံးပြီးရင်
ကိုကျော်ကိုယ်တိုင် တောင်းပန်ပါ့မယ်၊ နှင်းမှုပေါ်မှာ ဘယ်လိုအပြစ်မှ မ
ကျစေရပါဘူး။"

"အင်းလေ ... ကိုကျော်ရဲ့ ဇာတ်ကို ကိုကျော်နိုင်ရင် ပြီးတာပါပဲလေ"

စိတ်ထဲမှာ ကျေနပ်ခြင်းမရှိသော်လည်း ငွေနှင်းမှုက ကျော်ဗလကို
သနားပြီး ငြိမ်နေလိုက် သည်။ ။

"ကိုကျော်ရဲ့ အစွန်းအစကို သူ့ကို ပြချင်တယ်၊ ဒါကြောင့် အဲဒီအခွင့်
အရေးကိုလဲ လက်လွှတ် မခံချင်ဘူး၊ ပွဲဦးထွက်မှာ ကိုကျော် အောင်မြင်
သွားရင် အလားအလာ သိပ်ကောင်းသွားပြီလေ၊ ကြော်ငြာကိစ္စမှာ ကို
ကျော်ကို ဘယ်သူမှ ဒါလောက်ငွေကုန်ကြေးကျခံပြီး မငှားသေးဘူး မဟု
တ် လား။"

အောင်မြင်တိုးတက်မှုအတွက် ကြိုးစားနေသော အစ်ကိုကို ငွေနှင်းမှု
က တကယ်ပင် အောင်မြင်စေချင်ပါသည်။ ။

"သေချာအောင် ထပ်ပြီးသူ့ကို မေးဦးမယ်"

"ဘာကိုမေးမှာ လဲ၊ စတူဒီယိုမှာ တွေ့ခဲ့တဲ့ မိန်းကလေးကိုမှ သူက
မော်ဒယ်သုံးချင်တယ် ဆိုရင် ကိုကျော်တို့ ဝိနည်းလွှတ်တာပေါ့"

"ကိုကျော်ပြောတာ နားမလည်ဘူး"

"သူတွေ့ခဲ့တာ ငွေနှင်းမှုလေ၊ စိမ်းလဲ့ရည် မဟုတ်ဘူး ၊ ငွေနှင်းမှုကို
တွေ့ခဲ့ပြီး ငွေနှင်းမှုနဲ့ ကြော်ငြာရိုက်ချင်တာဆိုရင် ပွဲက သိမ်းပြီပေါ့၊ နာ

မည်က စိမ်းလဲ့ရည်၊ ရုပ်ဝတ္ထုက ငွေနှင်းမှုံလေ၊ တကယ်သုံးမှာ က ရုပ်ဝတ္ထုကိုပဲ"

"အင်း ... ကိုကျော်ကတော့ ကိုယ့်အတွေးနဲ့ ကိုယ် အဖုံးအဖိ အံ့ကိုက် နေတာပဲ"

"နေဦး ကိုကျော် ဖုန်းသွားဆက်လိုက်ဦးမယ်"

ပြောပြောဆိုဆို ကျော်ဗလက တစ်ဖက်တိုက်က စတိုးဆိုင်ဆီသို့ ထွက်သွားသည်။ ။ အိမ်မှာ ဖုန်းမရှိ၍ ထိုဆိုင်ကနေ သွားဆက်ခြင်းပါ။

ကျော်ဗလက ဖုန်းခေါ်လိုက်စဉ် ခန့်မင်းမောင်နှင့် တိုက်ရိုက်ဆုံသည်။ ။

"ဘာကိစ္စလဲ ပြော ကိုကျော်ဗလ"

"ကိုခန့်မင်းမောင်ကို သေချောအောင် မေးချင်လို့ ပါ"

"ဘာများ လဲ"

"ကြော်ငြာအတွက် မော်ဒယ်ကို တခြားတစ်ယောက်ကိုများ သုံးချင်တဲ့ ဆန္ဒရှိလားလို့ ပါ"

"ခင်ဗျားကို သေသေချာချာ ပြောလိုက်ပြီးပြီပဲ၊ စိမ်းလဲ့ရည်ကိုပဲ သုံးမယ်ဆိုတာ သူ့ကို ဒီနေ့ တွေ့လိုက်ရပြီ၊ ကျွန်တော့်စိတ်မှာ သူနဲ့ သာရိုက်ရရင် ကျွန်တော့်ကုမ္ပဏီကြော်ငြာ စတားဖြစ်သွားမှာ ပဲ လို့ ယုံကြည်နေတယ်၊ အဲဒါ အမြန်ဆုံးဖြစ်အောင် လိုအပ်တဲ့ ငွေကို မနက်ဖြန် လာထုတ်ပါ"

"

"ကောင်းပါပြီ၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ကိုခန့်မင်းမောင်"

ကျော်ဗလက သူလိုချင်သောအဖြေကို ရလိုက်ပြီမို့ ကျေနပ်သွားသည်။

။ ခန့်မင်းမောင် မျက်ဝါး ထင်ထင် တွေ့မြင်ခဲ့သည် က ငွေနှင်းမှုပါ။ ငွေနှင်းမှုရဲ့ အလှက သူ့ကို စွဲဆောင်ခဲ့ခြင်းပါ။ ထိုအလှကို သူက သူ့ကြော်ငြာအတွက် အသုံးချလိုက်ခြင်းပင် မဟုတ်ပါလား။

ခြေလှမ်းသွက်သွက်တွေနှင့် ကျော်ဗလက သူတို့ ဆိုင်သို့ ပြန်ကူးခဲ့သည် ။ ကြည်ရွှင်လာသော ကျော်ဗလရဲ့ မျက်နှာကို ငွေနှင်းမှု တွေ့လိုက်ရသည် ။

"သူက ဘာပြောလဲ"

"စိတ်ရှင်းရှင်းနဲ့ သာ ရှေ့ဆက်ပြီး ချီတက်ကြရအောင်၊ သူက ငွေနှင်းမှုကိုတွေ့ပြီး ငွေနှင်းမှု ရဲ့ အလှကိုပဲ အသုံးချချင်တာ သေချာသွားပြီ"

"အဲဒီတော့ ..."

"ရှေ့ဆက်ကြဖို့ ပဲ ရှိတော့တာပေါ့၊ မနက်ဖြန် ကြိုငွေထုတ်ပြီး ကြော်ငြာအတွက် ပြင်ဆင်ရ လိမ့်မယ်"

"နှင်းမှုက လုပ်သာလုပ်ရမယ်၊ ကျောကတော့ ခပ်ချမ်းချမ်းပဲ ကိုကျော်ရေ"

"နှင်းမှုရဲ့ ကြော်ငြာ သုံးလေးရက်ပါပြီးရင် ဘယ်လောက်ထိရောက်အောင်မြင်တယ် ဆိုတာ သူသိလိမ့်မယ်၊ အဲဒီအခါကျမှ အဖြစ်မှန်ကို ပြောပြတာပေါ့"

"အင်းလေ ... ဒီလောက်ကျွံပြီးမှ နုတ်ရခက်နေပြီပေါ့"

"ကိုကျော်ကို နားလည်ပေးပါ ညီမလေးရယ်၊ ဒီအခွင့်အရေးကို လက်လွှတ်ခံလို့ မဖြစ်ဘူး"

စိတ်ထဲမှာ မသိုးမသန့်ဖြစ်သော်လည်း ကျော်ဗလရဲ့ ဒုက္ခကို သိပြီး
ငွေနှင်းမှုက သဘောတူ လိုက်သည်။ ။
